

БЫВА УМИЛОСТИВЛЕНІЕ ЗА СЕКИГО ЧЕСТНАГО ЧЕЛОВѢКА,
 (а) сирѣчь въ свѣщенната служба самъ Христосъ
 да умре за челоѡвѣческото спасеніе, какъ можеме про-
 чее да удовлетвориме Божіата правда, ако не пред-
 ставиме предъ нея страстите на Исуса Христа, си-
 чките мѡченіа на свѣтлыте, сичките скорби на мѡ-
 ченицыте, и сичките подвиги на Пѣстынницыте,
 нематъ сила да истребѡтъ нити единъ най малакъ
 нашъ грѣхъ.

Извѣстно е за това какъ Богъ непретерпава-
 ше толкъ грѣхове на свѣта, ако да не видаше въ
 секій градъ и въ сека страна изливаемата кръвъ
 на своего сына въ свѣтыте церкви на Божествен-
 ныте олтары. Кога стоиме въ церковь да слыша-
 ме Божественната служба (литургіа), тогива сынъ
 Божій представѡва отцѣ своему свѣщенническите
 молитвы. И когато се жертѡѡва отъ свѣщенника,
 тогива показка своите раны, и като некой ходатай
 нашъ ходатайствѡва за насъ. Заради това ны сосъ
 много дерзновеніе можеме тогива да просиме отъ
 Бога секакво дѡшеполезно нещѡ, и каквото проси-
 ме извѣстно го полѡчаваме, защото сами не се
 молиме, но заедно съ насъ и ходатай нашъ Исусъ
 Христосъ съ моли, който е равенъ Богъ и Отцѣ.

Да разсмотриме сега нѣе. щѡто нестоиме въ
 церквата на Божественната служба съ благоговѣніе,
 когато Христосъ моли своего Отца за насъ, и съ
 азыкѡза си и сосъ кръвѡта си, а пакъ ны да хор-

(а) Честный человекъ съ раздѣѡва православный христіанинъ.